

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні: 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504.000.
"Банку Чеських Лівон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 5-НИ „ДІЛО“ В ОБСІМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Постанови англо-італійського порозуміння.

ОБМІН ІНФОРМАЦІЯМИ ПРО ЗБРОЄННЯ. — ГАРАНТІЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АРАБСЬКИХ ДЕР
ЖАВ. — КІНЕЦЬ РАДІСВОЇ ВІЙНИ. — ЕВАКУАЦІЯ ВІЙСЬК З ЛІБІ. — СПРАВА ЕСПАНІ ТА
АБІСИНІ.

В Лондоні оголошено текст порозуміння, до якого підписали минулої суботи у Римі. Він складається з протоколу, виміни листів та договору про приязне сусідство між Італією та Єгиптом.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЗБРОЙНІ СИЛИ ТА ФОРТИФІКАЦІЇ.

Протокол обіймає 8 постанов:

- 1) Контрагенти підтверджують заяву з 2. січня 1937 р. і 31. січня 1936. про збереження „статус кво“ на Середземному Морі.
- 2) Оба уряди зобов'язуються періодично обмінюватись інформацією про їхні збройні сили на Середземному й Червоному Морі, Аденському заливі та у північно-східній Африці, себто в Єгипті, Судані, Абіссинії, британській Сомалі, Уганді та у північній частині Танзанії. Вони зобов'язуються заздалегідь повідомляти себе про будову нових морських і летунських баз на Червоному Морі, на шляхах до нього та на Середземному Морі на схід від 19. ступеня сх. довжини.

АРАБІЯ

- 3) Контрагенти пошукують незалежність та цілість королівств Саудівської Аравії та Емену, не інтервеніюватимуть між ними та не допустять до того, щоб якась інша держава kwestіювала це. Італія зобов'язується не розгнати впливу на простори положені на південь і схід від Емену; Саудівської Аравії, Англія — нічого не робитиме на тих землях проти незалежності і цілості обох арабських держав. Вони не зачепляють ні не укріплюють островів на Червоному Морі. Крім того вирішено деякі питання щодо розмежування між британською смугою впливу і обома арабськими державами.

ПРОПАГАНДА.

- 4) Оба уряди не допустять до пропаганди, яка могла би шкодити контрагентів або погіршити взаємини з ними.

АБІСИНІЯ.

- 5) Італія підтверджує своє зобов'язання з 3. липня 1936. шанувати британські інтереси над озером Тана.
- 6) Повторюючи заяву з 29. липня 1936. Італія зобов'язується не змушувати абіссинського населення до військової служби, хіба до поліції.
- 7) На території Абіссинії британські піддані матимуть свободу релігійної діяльності.

СУЕСЬКИЙ КАНАЛ

- 8) Оба контрагенти зобов'язуються шанувати конвенцію з 29. жовтня 1888, що забезпечує свободу плавання на Суеському каналі підчас миру й війни.

ДАЛЬШІ ПЕРЕГОВОРІ.

Як постанови англо-італійського договору вийдуть у життя, Італія приступить до переговорів з Єгиптом, щоб урегулювати всі питання, які торкаються того краю. Окремі англо-італійські переговори налагодять торговельні взаємини між східно-африканськими колоніями обох країв.

РОЗБРОЄННЯ ЛІБІ ТА КІНЕЦЬ ПЕРЕГОВОРІВ

У виміні нот Італія зобов'язується:

- 1) Зменшити свої збройні сили в Лібії до мирного стану; від початку переговорів вона евакує відтіля по 1.000 воїків тижнево;
- 2) приступити до льондонського морського договору з 1936. і тимчасом придержуватись його постанов;

ЕВАКУАЦІЯ ДОБРОВОЛЬЦІВ З ЕСПАНІ.

- 3) Забрати добровольців та військовий матеріал з Еспанії у хвилі повстання еспанської громадянської війни. Італія прийняла британську пропозицію пропорційної евакуації добровольців та перевести її в часі і в умовах, які визначить комітет неінтервенції.

Італія не хоче зайняти ніякого упривілейованого становища в Еспанії, в еспанських колоніях ні на еспанських островах, ані залишати там ніяких військових залог. Англія приймає це до відома.

ВИЗНАННЯ АНЕКСІЇ АБІСИНІ.

На найближчій сесії Ради Ліги Націй Англія поробить кроки, щоб усунути правні перешкоди, які не дозволяють членам Ліги визнати італійську суверенну владу над Абіссинією.

„Договір про добре сусідство“ обіймає перехідні постанови та підтверджує, що Єгипет прийняв до відома англо-італійський договір.

ВИМІНА ТЕЛЕГРАМ І МІЖ ОБОМА ПРЕМ'ЄРАМИ.

З нагоди підписання англо-італійського договору прем. Чемберлен вислав телеграму до Муссоліні та дістав від нього відповідь. Оба прем'єри висловлюють задоволення, взаємне признання та надію на тривку приязнь.

Англо-італійський договір викликав радість у Римі та в Лондоні і зробив враження в інших європейських столицях.

Що діяти українцям у Румунії?

Чернівці, у квітні 1938.

Разом із розв'язанням інших політичних партій у Румунії, розв'язали й буковинську Українську Національну Партію. Ту саму долю зазнали всі інші меншиневі партії: сильна мадлярська партія в Семигороді (під проводом знаменитого діяча графа Бетлена), німецька поміркована „Фолькспартай“ (д-ра Фабріуса) та націонал-соціалістична партія (В. Густа). Жидівські партії (сіоністів та асимілянтів) перестали існувати вже тоді, коли уряд прем. Гоги звів перевірку громадянства та різними розпорядками внеможливіше жидам брати участь у виборах до парламентарних палат.

Німці, мадлари й жиди втратили через розв'язання своїх партій розмірно мало, бо крім парламентарного представництва мали вони всі інші можливості забезпечити собі належні права (підтримка зааграниці), крім того мали і сильно розвинену сітку власних просвітніх та економічних установ. Іншаке стоїть справа з українцями. На місце розв'язаної У. Н. П. нема на Буковині ніякої іншої загальної народної організації. Як відомо, нема тут просвітницької організації, ні українського приватного шкільництва (продержавне шкільництво не відважиться згадати й утопіст), ані тілової організації народної організації.

Залишилось тільки кілька незакритих „Народних Домів“ (що в дійсності не можуть пролягати ніякої діяльності), та живогіють ще такі товариства: „Українська Школа“, „Буковинський Кобзар“, „Міщанський Хор“, „Український Театр“ і „Довбуш“. Це винятки — і вони обмежені тільки до діяльності в Чернівцях.

Розв'язання У. Н. П. мусить спонукати буковинських українців призадуматись над розв'язкою питання „бути — не бути“: як перевести загальну організацію українського національного колективу в Румунії? Як це зробити — не на безвиглядних партійно-політичних підставах, а на доцільній просвітньо-економічній площині?

Нова румунська конституція та її допоміжні декрети внеможливають дальшу діяльність політичних партій і тільки загальнонародно вказують на будучі станові вибори. Як ті вибори виглядатимуть та який буде склад станового парламенту — цього тут ще ніхто не може передбачити, бо ще не появився заповішений декрет про вибори. Поки що стараються розв'язати румунські партії зберігти бодрі свої найпевніші мадри та зичують, що виборчий декрет згаднить деякі постанови нової конституції. Є тут прикладною „тайною“, що ті партії позасновували в краю різні „просвітні кружки“ („черк кутарал“) та всімакими можливими способами стараються здержати зв'язок із партійними членами.

Інакше становище знала меншиневі партії — вони відтягувалися виключно до своїх станових організацій, до тої ще передвоєнної спадщини, котрої досі не набули румунські заходи про кооперацію та шкільництво. Не дивлячись, що цей передвоєнний стан посідають німці, мадлари, навіть жиди — триває далі, бо крім вже згаданої підтримки зааграниці вони нахочуть ще опору на своїй віроісповідній базі. У своїх церквах. У нас справа цілком інша. Раз тому, що ми втратили по війні все — майже без ніякого нашого спротиву. По друге, не дають нам помічі ніякі зовнішні чинники: а в додаток — православна церква, до котрої належить більшість українського населення Буковини та Басарабії, стала церквою державною, яка не визнає мінімальних вимог того нашого населення. Найгірніше характеризує ці відносини навчання

Словаки заповідають рішучу боротьбу за автономію.

У Румомберку відбулося засідання клубу словацьких послів і сенаторів, на якому о. Глінка відчитав свій маніфест до словацького народу. Він підкреслює, що хоч словаки ставляться лояльно до держави, Прага не хоче виконати їхніх домагань і не признає окремішності словацького народу, ні його прав до автономії. Словаки, які добровільно зєдналися з чехами, щоб створити спільну державу, не жаліли для неї багато жертв, але дальші жертви принесли тільки шкоду для словацького народу. Вже нечепляється терпелівість словаків, які даремно ждали, що чехи признають належні їм права. Тому словаки витривають в автономічному

блоку і рішуче будуть боротися за свої права, зокрема за здійснення пітсбурської угоди. Постанови тої угоди не хочуть чехи виконати, заявляючи, що ця умова не обов'язує, дарма, що покликалися на неї на мировій конференції.

Маніфест о. Глінки прийняли зібрані послы й сенатори ентузіастичними окликами. Заступник голови партії посол Тісо, ствердив, що супроти словаків та інших народів, що замешкують Чехословаччину кермуються чехи скрайнім егоїзмом і навіть тепер, у тяжких для держави часах, не змінили свого становища. Словаки під ніякою умовиною не зречуться постулатів автономії.

Присилайте передплату!

З польської преси.

Дозвольмо ендецьким струсам ховати голову в пісок.

Навіть тоді, коли Ст. Грабський у своїх статтях та прилюдних викладах твердив, що в Галичині нема українців тільки русини, то й те твердження було випливом турботи громадсько-то і державного польського діяча за державну долю Сх. Галичини зі становища польської державності. І навіть ті, що хотіли за всяку ціну — як польські ендеки — викинути українську проблему з меж Польщі, заявляючи раз-у-раз і на жовтому кроці, що такої проблеми нема, то це була тільки струсіна політика людей, які гадали, що самою негачією позбудуться справи. Сьогодні і проф. Грабський і ендеки прийшли до переконання, що — як це читасмо у статті Маріяна Роска п. н. „Польське моральне прадо до людности східних земель“ („Слово Народо-ве“ ч. 116 з 16-го квітня ц. р.) —

„реальний політик і громадянство, яким керують реальні політики, не можуть не рахуватися з фактом що на східних окра-инах існує суцільна маса людности, яка уважає себе „українською“. Це просто — справжня дійсність“.

ської свідомості або які під географічним оглядом так лежать, що українська свідомість серед них — це абсурд під історич-ним та політичним оглядом, як ось нпр. серед лемків“.

Тими групами, що не мають ще україн-ської національної свідомості, є для ендеків у рівній мірі поліщуки („тутейші“), з яких — на їх думку — шойно воевода Юзевський зробив українців, і галицькі москвофіли. До тих, що їх українська свідомість є історичним і політич-ним абсурдом, ендеки зараховують не тільки лемків, але й гуцулів, міркуючи:

„Український рух — як кожний рух цього роду — намагається здобути для себе істо-ричну традицію. Досі ця традиція кляла головний натиск на козацчину і її боротьбу з Польщею та на гайдамаччину. Але, що має спільного з одною чи другою лемко зпід Криниць чи хочби гуцул зпід Жабя? Що має з тією традицією спільного шляхтич греко-католик з Підкарпаття, якого предки — це були поляки й підпори польської державности“.

Дослівно та сама історія, що була кілька літ тому, коли ендеки взагалі не признавали українців. Тому ми спокійні, бо напевно приїде час, що ендеки якось і з тією нашою історичною традицією налагодять справу і не відмовляти-муть нам — як це роблять тепер, у наведеної статті — традиційних звязків з Київською Ру-сю. Тому можемо спокійно слухати й читати такі заклики:

„Тож не видаваймо на поталу українства того, що не є українським і може стати польським. Памятаймо, що серед руської людности є багато польської крові, що у часи займанщини втратила племінний звязок з польським народом. Памятаймо велич-ці, що навіть чисто руські елементи і не звязані з польським племенем тісним етнічним ані віросповідним звязком, не на-лежать на підставі цього самого факту до українства та що наші історично-моральні права до тих елементів перевищують на ці-ле небо рації українства“.

Дозвольмо ендецьким струсам ховати голову в пісок.

ВЕСНЯНІ

убрання і плащі

поручає ШАПІРА вул. Личаківська ч. 1.

І коли є між поляками вже навіть групи політиків, які давно не тільки прийшли до тако-го переконання, до якого прийшли сьогодні ен-деки, але й станули на становищі, що українська проблема — це одна з основних проблем у Польщі та що ця проблема треба вирішити у ширшій ширині, не лякаючись того, що це звязане з великими труднощами, то ендеки пробують ще далі жартувати. Вони вже погоджуються з тим, що не можна негувати „маси людности, що називає себе українською“ але хотіли би вихи-трувати, щоб та маса була якнайменша.

Закри кажемо собі, що треба з цим ре-альним фактом робити і яку політику по-вести, мусимо усвідомити собі, що не мож-на нам допустити, щоб масу цієї людности скрити груп, які досі не мають україн-

Е. ДУМИН
Львів, Коперника 4.

Поручає на Свята новини жіночі й мужеські.

Мужеські

Капелюхи, сорочки, краватки, рукавиці, скарпетки

Жіночі

Панчохи, білля, рукавички, блю-зочки, алешки

Хроніка Совітської України.

НОВИЙ БОТАНІЧНИЙ САД У КИЄВІ

Совітська преса повідомляє, що на, хто знає, чи не найбільш мальовничому місці в Києві, і районі так званого Звіринець, на наддніпрян-ських узгір'ях влаштовують новий ботанічний сад Академії Наук, який міститиметься на 11-ти га. Але невтаємничені не знають, що під цією територією відійшов і один з найстаріших київських пам'яток минулого, славнозвісний Видубицький монастир.

Мохом давньої давнини повита легенда ка-же, що на березі Дніпра, де виплив — видубив — смикнутий до води по жрепцень князя зозото-вий Перт, збудували потім церкву, яку нині від-проваж Видубицькою. Але історія вже знає, що цим Всеволодом року 1075 збудував у цьому міс-ці на самому березі Дніпра біля найзручнішого місця його, перевозу у долині річки Либеді, монастир з мурованою Михайлівською церквою. Цю церкву підняв Дніпро десь у XVI-ому сто-літті і кирилопат Петро Могила до її решток збудував нову церкву, яку відремонтували у XVIII-ому віці.

На самому кінці XVII-го віку стародубський боярин Михайло Миклашевський, знаний зі свого багатства і жертвенності на церковні справи, збудував своїм коштом у цьому мана-стирі, який зберіг у народі назву Видубицького, велику, барокову, Юрківську церкву в суто українському стилі і велику муровану трапезну. Року 1870-го, коли то збудували майже поруч згаданий міст і штучно відвели річку Дніпра — монастир опинився на березі вже не самого

Дніпра, але тієї штучно утвореної затоки, при-чому на цьому стрімкому березі збереглася ма-льовнича дерев'яна альтама.

На монастирському цвинтарі, ще починаючи з XVIII-го віку звичайно ховали родовитих князів, оздоблюючи їх могили коштовними та цікавими надгробками.

Року 1920-го монастир звиклидували і пере-дали згодом під містечко деревообробки: поруч розташували велику деревообробну фа-брику. Але в цій гавній, хрещатій на п'ять си-нього коліру бань, білій Юрківській церкві збе-рігалися монастирський архів і книгозбірня... А тепер, як бачимо, Видубицький монастир об-вешений білими мурами, церкви в ньому, цвин-тар — все це зникло з поверхні землі... на цьому місці влаштовують ботанічний сад

НОВИЙ (КОТРИЙ ПО ЧЕРЗІ?) РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

Інститут української мови при Українській Академії Наук розпочав творити великий ро-сійсько-український словник живої мови. В 1930-ому році визнали його за „контрреволю-ційний“, знищили томи, які видрукували, зі-квідували навіть самий інститут, замінивши його на інститут мовознавства. Цей інститут мовознавства почав творити новий російсько-український словник під головуною редакцією Скрипника. В 1933-ому році визнали цей слов-ник за „контрреволюційний“ і знищили його. Інститут мовознавства почав творити новий російсько-український словник під головуною ре-

дацією Хвилі. В 1937-ому році визнали цей словник за „контрреволюційний“, і знову зни-щено.

В 1938-ому році інститут мовознавства почав творити новий російсько-український словник за допомогою спеціальної комісії, яку вибрав ЦК Комуністичної Партії (большевиків) Укра-їни. У цьому словнику мають дати переклад коло 70 тисяч російських слів, характеристич-них російських речень та мовних зворотів.

Вириннає самозрозуміле питання, коли цей словник визнають за „контрреволюційний“ і знищать?

ПАМ'ЯТКИ МИНУЛОГО.

В Одесі є державний історично-археоло-гічний музей. Не можна сказати, щоб в Одесі не цікавилися цим музеєм, і особанно його експонатами. Цікавляться. Та більш суго утилі-тарно. Старовинні монети, книжки, одяг, кар-тини, поєд, все це зникає з музею, все це до-водиться потім випускати на видаток.

Була в цьому музею гармата, яку знайшли у Дніпровому гирлі. Фахівці ствердили, що вона аж з XV-го століття. З Ленінградського гарма-тного музею приїздили просити передати їм цю гармату, бо це унікал. Ясно, Одесі не віддали. Але згодом місцевий будинок червоної армії попросив, щоб позичити йому цієї гармати... на деякий час. Ні, не випало відмовити. Дали. А згодом попросили віддати. В будинку черво-ної армії почали шукати і виявилось, що цю гармату передали до місцевого „утіль-збору“ (зстанова, що збирає все непотрібне, металі по-кидки), а там її перегнали на метал.

Зацікавився хтось плити на пам'ятнику Рішельє і взяв собі ці плити. Зацікавився під-час ремонту колишніх Воронцовських палат ар-хенним металевими сходами... і ввезли їх, заши-вивши на їх місці діру.

У Миколаєві музей містився у колишніх По-тьомкінських палатах — рідкому і цінному історичному пам'ятнику. Невідомо вже через які саме причини, але одного префаса — як кажуть — дні цей будинок розібрали.

Для дітей! На весну!
НАПНОВІШИ ОДЯГІ І ПЛАШКИ ТА ВСЯКІ
НОВИНИ у великій збірці можна дістати
ТІЛЬКИ у фірмі

„Pałac Dziecka“

Львів, уа. Рувоського 1 (дм Шпрехера).

НЕ ТАК ЛЕГКО ДІСТАТИ СОБІ ГАРНЕ
ПРИЗВИЩЕ.

Жив в тій самій Одесі комсомолец, що звався Іван Виринишин. Кожна людина бажає бути ще кращою ніж вона є. Не подобалося Іванові Виринишині його прізвище. Хотілося йому мати щось інше, справді гарне прізвище. Він поробив заходи і змінив його. І відтепер звався вже не Іван Виринишин, але Іван Іванов. Це брешло горло. Іван Іванов!.. І несподіван-но Івана Іванова заарештували. Виявилось, що всіх, що змінюють прізвища, уважають тепер в СССР підозрілими. Раз змінив прізвище, то значить щось паробив „контрреволюційного“, і тепер хочеш завітати сліди.

Та нічого підозрілого „контрреволюційного“ у житті Іванова, тобто Виринишина не було, і за декілька місяців він мав таке змогу без жад-них перешкод захоплюватися своїм прізвищем Л.

Amesbury

Сторінка без політики.

Ми люди настрою...

„Він у недоброму настрою сьогодні!“ — чуємо не раз у розмові між людьми про якусь особу. Може завтра буде він у ліпшому настрою? — так говорять про ту людину. І буває так, що та людина на другий день справді буде в кращім настрою, весела, погідна, веселиша. Тоді настрої людини залежать іноді від дрібних речей або нещастя дня. Та бувають люди, над якими ніщо не тяжить, ніхто не впливає. Вони неспокійні, нервові та в поведінці різкі. Від того терплять їх діти й жінки, їх близькі й далішні приятелі та знайомі. Від того терплять і вони самі, люди з таким „недобрим настроєм“. І хоча їх не така видатна, і здорова не так кріпка, і вік не такий довгий, як у людей зрівноважених. І коли ми прослідкували життя таких „ненастроєних людей“, то переконалися би, що вдесяти випадках на сто головною причиною

того злого настрою і взагалі того лиха, яке переслідує людину, є фінансові та взагалі матеріальні клопоти, почуття незабезпеченості і страх, нікчемність та журба за будучність свою і своїх рідних. Між іншим, що їх дораджував би хто-небудь таким людям, ми поставили б на перше місце: оглядну поведінку з майном, з матеріальним надбанням, з грошем. Ми дорадували б ощадність. Нехай така людина почне систематично і раціонально в ріднім банку шадити, то зараз побачимо в ній перемену на краще. Настрій поправиться і нерви заспокояться. Людина стане здорова. Її уздоровить тільки свідомість, що вона забезпечує себе і своїх рідних на майбутнє. Коли ще такому щадникові вияснимо, що своєю ощадністю він приносить користь і рідному загалові, то ця людина наче вдруге народиться на світ. (-а).

Найновіші матеріали Лязар Райзер

Спеціальність: вироби „А л м о р“

оригінальні англієвські і бельгійські на одяги жіночі і мужські

Львів, ул. Шпитальна 1.
Дім товаровий.

Гуртові Ціни.

Злодій, що хотів почати чесне життя.

Варшавський злодій Казимир Грита виявив багато таланту, хоч може трохи менше проворності. Він рішив вистаратися доказ тотожності на чуже прізвище.

Одного темного вечора, пізною порою задержав він при вул. Раковицькій якогось незнайомого прохожого, представився як поліцейський агент, вигнитував незнайомого і записав у записнику докладно його персоналію.

На підставі тих даних Грита вистарався по-рібні папери і зголосився до уряду евіденції міської управи з проханням, щоб йому видали паспорт.

Прохожим, що його Грита придержав на вулиці був мешканець Варшави Михайло Домініцький. На його прізвище хотів Грита дістати паспорт.

Все те діялося ще в листопаді м. р. Паспорт справді небагом виставили, однак Домініцький зовсім по ньому не зголошувався. Вкінці уряд евіденції покликав перед кількома днями письменно Домініцького, щоб він забрав собі паспорт. Коли збентежений Домініцький явився

в уряді, виявилось, що він такого паспорта не замовляв. Тоді тією справою зайнялася поліція.

У слідчому уряді пізнали на світліні здогаданого Домініцького. Був ним, вже не раз караний злочинець 31-літній Казимир Грита. Його віднашли у варшавській такій в'язниці, в якій він відсиджував довшу кару вже від кількох місяців.

Грита не зголосився по паспорт особисто, бо в листопаді м. р. кілька днів після того, як він зголосив прохання у справі видачі паспорта, його приловили на крадіжці й посадили до Івано-вої хати.

Злодій признався, що він сфальгував печатку й підпис адміністратора дому при вул. Вікторській (де мешкав справжній Домініцький) і завдяки тому дістав на власній світліні свідоцтво тотожності на прізвище Домініцького.

Грита заявив, що свідоцтво тотожності на чуже прізвище потребував він тільки на те, щоб міг почати нове „чесне життя“.

Іншими словами, до чесного життя ішов він нечесними шляхами.

МОРШИН-ЖИВЕЦЬ

Найсильніший живець гірких вод.

Дешевий сезон: травень — червень.

Інформації: Управа живця і всі станиці „Орбісу“.

Голова „Клубу сильних голов“

Місцевість Младеновач має неякубдє славу в цілій Югославії. А саме вона чваниться, що її мешканці мають найтвердіші на вплив алкоголю голови. Така прикмета в Югославії, де про-німають пропаганду й акція малаб ще величезне поле до попису, заслуговує на те, щоб її найкраще використати і прославити так званий місцевість.

Тому кількох років тому мешканці Младеновача злизували перед двома роками товариство, яке називало „Клубом сильних голов“. Діяльність цього була доволі оригінальна, хоч згідна з на-мирями.

НА СВЯТАІ
„ТРАДИЦІЯНИ БАБИ“,
копачі та інше добірне печиво в кож-ній родині тільки української меха-нічної пекарні
„АС“ вул. Водна 3. Тел. 284-54

помер від надміру алкоголю.

звою. Кожний член клубу мусів бодай раз на тиждень брати участь у пиятиці, що її улажував клуб і підчас такого пияцького бенкету показували сильною головою.

Президентом клубу вибирали кожного місяця такого члена, який зумів випити якнайбільше алкоголю, не стративши при тому пам'яті. В останньому часі президентом клубу вибрали сто-ляря Тихомира Ратковича.

Підчас останнього пияцького репрезентаційного бенкету, улаженого клубом, Раткович випив 2 л. сливовиці і 1 л. вина. Не зважаючи на таку велику кількість випитого в короткому часі алкоголю, Раткович зовсім не стратив рівноваги.

Раптом в однім менті заявив він, що йому нездобре, встав ізза стола і впав на місці групом. Він згинув від серцевого удару, внаслідок надмірного зужиття алкоголю.

Ця трагічна забава мала один добрий наслідок. влада вкінці припинила діяльність пияцького клубу.

ЗОЛОТЕ ВЕСІЛЛЯ ФОРДА.

Американський автомобільний король Форд справив недавно своє золоте весілля. Він оженився ще як 26-літній молодець, коли був звичайним простим механіком і шойно переводив пробні зі своїм першим авто.

У розмові зі журналістами заявив Форд, що він ніколи не сварився зі своєю жінкою і він на-правду щасливе подружжє життя.

Як кажуть, то Форд є під капцем своєї жінки. Він справжній пострах для своїх співробітників, вдома веде себе дуже скромно й виконує всі на-кази й домагання своєї подруги.

Пані Форд дає теж про те, щоб її муж не тратив багато грошей і велить йому економити, ватися з більших розходів.

РИЖОВОЛОСІ КРАСУНІ В УРЯДАХ.

Сенатор стейту Люїзіани Елендер промов-ляв недавно в американському сенаті на доволі оригінальну тему. Він критикував американські уряди, що в них найменшого значіння не має освіта та професійне знання, тільки краса.

Між іншим сенатор Елендер заявив, що молода красуня має в державній службі більше успіхів та значіння, як інша здібніша бюраліст-ка, але менше приваблива. Протегування гарних дівчат — казав сенатор з Елендер — має іноді доволі дивні форми. В одному державному уря-ді приймають виключно рижоволосих красунь.

На питання, який саме уряд він має на дум-ці, сенатор не дав ніякого пояснення, тільки ще раз підкреслив, що з таким станом рішче треба боротися. Він заявив, що сподіється ши-рокого відгому своєї промови і вірить, що вкінці наїзд красунь на державні уряди скін-читься.

Із срібного екрану.

ДВНАЦЯТЬ ЛІТ ТОМУ.

Дванацять літ тому до спокійної краєщини в Мангатамі заходив кожного вечора скромний чоловічок і завжди купував 10 дг. мишки. Кра-марі називали його за вічно задуманий вигляд „баранячою головою“.

Видно одна із крамарок припала йому до вподоби і він намагався завжди купувати тільки в неї. А саме вона придумала для нього зневажливе прізвище.

Тепер вона оповідає цілу історію в журналі „Пур Бу“. Крамарка виїхала заміж за того за-думаного чоловіка й тепер вона є панєю Дісней. Її муж славний на цілій світ завдяки своїм „живим рисункам“ „Мікі-мишки“ та іншим ко-ліровим рисунковим фільмам. Тепер пані Дісней оповідає як її муж заходив до неї купувати на борг, бо грошей у нього не було. Одного разу Дісней приніс до неї кусник матерії та просив викупити йому з неї сорочку. При докладніших оглядинах виявилось, що то був „клаттик зана-віси, що її Дісней віддав у гостиниці“.

У кімнаті, в якій замешкала молоді пара, заможливі миші. Одну мишку Дісней зловив і дав їй ім'я „Мікі“.

При тому Дісней прийшло до голови нари-сувати цілу серію пригод мишки. Першу ча-стиною рисунка купив якийсь невеликий часо-пис в Лос Анджелес, однак від продовження другої частини редакція відмовилася. Тоді Дісней сам, без помічників виготовив першу фільм „Пригоди мишки Мікі“ Він працював цілий місяць по 20 годин на добу.

Тепер Вальт Дісней заробляє 10 мільонів франків річно і мріє тільки про одне: він хотів би в „живих рисунках“ відтворити всі байки Ляфонтена. Та виданці побоюються, що така думка — „некупецький план“. Вальт Дісней рі-шив приступити на власну руку до роботи, щоб мати лиш власне задоволення.

ВЕСЕЛЕ.

З ЛЮБОВИ.

Муж приходить збентежений домія і дивить-ся засумований на свою жінку:

— Моя кохана, мушу тобі заявити, що я збанкрутував!

— Мій Боже, то в такім випадку я виїхала за тебе заміж тільки з любові...

ЗАПОРУКА.

Закоханий: „Пані добродію, можете від-дати мені зовсім спокійно вашу донечку. Бо як-би мені справді щось поганого трапилось, то я зобов'язався на дуже високу суму“.

Майбутня тесть: „Все те гарно, що ви гово-рите, але хто мені заручить, що вам справді щось трапиться?“

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА

Ювілей радника інж. Юліана Мудрака.

В неділю 17. квітня ц. р. представники „Дністра“ і Товариства „Сільський Господар“ — склали привіт і ширі бажання радникові інж. Юліанові Мудракові, директорові „Дністра“ і заст. голови Т-ва „Сільський Господар“ з нагоди 60-ліття з дня його народження і 40-ліття громадської праці.

Від „Дністра“ представниками були: сен. О. Луцький, дир. Я. Колтунюк і д-р Р. Мармаш; від Т-ва „Сільський Господар“ сен. інж. Ю. Павликовський, дир. д-р інж. Е. Храпливий і дир. інж. А. Романенко.

Склали привіт і бажання в год. 12-й у домі Юліана у Львові, при вул. Горохівській. Перший його вітав сен. О. Луцький від „Дністра“, другий сен. інж. Ю. Павликовський від товариства „Сільський Господар“ (текст цієї останньої промови містимо на іншому місці). Свято закінчено спільною світлиною.

Радник інж. Ю. Мудрак відомий широкому загалові з його прегарних рис характеру та його великої безкорисної громадянської діяльності. Вже, як гімназійний ученик — був головою студентської громади, а після студій у Пшібрамі-Леобен, вже на становищі, був діяльним майже в усіх наших установах. 35 літ належав

вн до виділу Наукового Товариства ім. Шевченка, 24 роки був членом Головного Виділу Т-ва „Просвіта“, довгі роки є заступником голови Т-ва „Сільський Господар“ і головою його садівничо-городничої секції. Від 26 літ належить спершу до Надзірної Ради, опісля до Дирекції Товариства Взаємних Обезпечень і Кооперативного Банку „Дністер“. Не чужою була йому також доля українських робітників і заслугу йому треба приписати купно нового дому Товариством „Ремісничо-Промислова Бурса“. У цьому Товаристві сповняє Ювілят від довгих літ становище заступника голови. Працює теж в Агрономічно-Технічній Товаристві „Праця“ і в Акційній Спілці для будівельного промислу (давніше Ім. Левинський) у Львові. Працював також довгі роки у Надзірних Радах Товариств: Народня Торговля і Народня Гостинниця. У Видівничій Спілці „Діло“ і зновини Ювілят є від літ членом Надзірної Ради.

Наша Редакція прилучується до побажань зложених Вельмишановному Ювілятові і бажає йому ще багато літ та здоров'я для громадської праці.

Польська преса про зміну волинського воєводи.

„Нова Жечпосполіта“, орган „Партії праці“ пише про іменування Гавке-Новака волинським воєводою:

„Загально відомо, що дотеперішній лодзький воєвода п. Гавке-Новак тішить великим довірам військових кол. Його номінація на становище волинського воєводи — це знак, що Волинь буде відтепер під окремою опікою війська.“

Євдецький „Гонец Варшавський“ пише про нового волинського воєводу так:

„На волинське воєвідство йде отаман (майор) Александер Гавке-Новак, легіоніст першої бригади, що вже від кільканадцятих літ пра-

цює в адміністраційній службі. Кілька років був п. Гавке-Новак начальником політичного відділу в міністерстві внутр. справ, тому й волинське питання для нього не чуже. Вийшов він з націоналістичних організацій молоді; кола покинув військо і вступив до адміністрації, працював гармонійно з мін. Перацьким. Український замах позбавив життя бл. п. Перацького та перервав змагання його групи підкреслити в державі сили польських елементів. Майор Гавке-Новак був одним із найближчих співробітників бл. п. Перацького та його групи. Без сумніву польський рух на Волині знайде в ньому опікуна.“

Захепад експлуатації вугля в Донбасі.

„Ізвестія“ з 4. квітня писали: „В лютім та березні копальні Донбасу працювали знову гірше. План першого чвертьріччя виконано на 98,6 проц. Недодано протягом цього часу 290.000 тон. З 22 трестів лише 9 виконали цілком кварталний план. В лютім виказано план на 97,2 проц. а в березні згідно з тимчасовими обчисленнями на 96,6 проц. Понад 190 шахт не виконали в березні означеного плану; в січні та лютім було лише 118. Такі явища пояснювано тим, що посягаються машини, валяться штовпальні, зменшується число робітників, не виконано приготування робіт і т. і. В березні полищено Донбас понад 4000 робітників. Причина лежить у

тому, що про робітничі мешкання ніхто не дбає та не вимагається, щоб робітники підписували договори на умови. Зрештою робітники їх і часто не додержують. В січні було 28.000 стахановців, які виконували подвійні а навіть більші норми, було 5.500 робітників, які заробляли до 1000 руб. місячно. В лютім число перших зменшилося на 3.600, других на 2.000. В порівнянні з груднем минулого року довжина експлуатованих штолень зменшилась на 3.000 метрів. Це свідчить про зменшення фронту роботи і загрожує дальшим зменшенням кількості добутого вугілля... (Офіор.)

—о—

ЮЛІАН ПАВЛИКОВСЬКИЙ.

Серед квітня магнолії.

(Промова з нагоди 60-ліття інж. Ю. Мудрака).

Нехай буде мені вільно, як тому, що від дитячих літ тісно зв'язаний є з середовищем, яке оснувало, розвивало і розвиває осередку нашу рідничу корпорацію „Сільський Господар“, подарити Вас, Пане Інженіре, ширими почуваннями цієї установи.

Всі ті, що люблять природу, всі ті, що зміцніти хочуть не тільки підглядати але і своєстатити та розуміти таємну мову законів розвитку життя, знають як важко є вітати з нагодою 60-ліття. Знають вони як трудно у вітаннях слові оминути Спільно і Харибду, що не чагають на істоту речі і крутієм давають їй намагання обезцінити подяку серця за труд життя людини.

У повені слів якже легко загубити цей квітний зміст зустрічі з ювілятом.

Чи справді? Вже, що такі Божі у житті трудолюбивої людини нема цих „граничних каменів“, якими неглибоким схоплюванням справи звикли неглибоко уважати „ловилі“. Ювілей, це погляд тільки мірилом часу накинени дати. Ювілей є погляд, яке зроджує вигідна для людини статистика. Самож життя а радше повне життя людини, це вічний дух, це динаміка... Рух

цей, динаміка оця тим сильніша, чим більше воли передуховлені...

Колиж сьогодні я зважився промовити до Вас, Пане Інженіре, то хочу налітисся, що як чинородники, що вірають у силу духа, обидва себе зрозуміємо. Не затривожу мене календарна дата Вашого 60-річчя, бо підбадьорює мене і Вас спогад Вашої сорекативної громадської праці.

Всі ми доцінюємо, як пристало, бюфіанчій першій нашого буття. Одночасно не забуваємо як великий вплив на сповнення завдань людини у життєвій її мандрівці має психічна людина тієї предиспозиції.

Дух людини рішає про зміст і характер її життя як окремої істоти. З духа людини йде поглиблення природного гону істоти „дооно“ до співжиття і співпраці з такими самими іншими істотами. Людина особень розвивається в людину-громадянина, в „дооно по-літико“. Вчинками такої людини кермує нове пожертв змагання до добра і краси, змагання, що його звуть громадсько-творчою працею.

Вона то — та громадсько-творча праця, який жертвували Ви від провеси Вашого життя — від академічних часів до сьогодні, ведена Вами під знам'ям краси життя, прибрала у Вас спеціальний кольорит. Цікує Вас свідо-мство про вище призначення нашої нації. Ви знаєте, як не мож крапце, що плече українця не мусить викривати по вік згребне тільки полотно, бо їх виконали золототкані наволоки вже

ГЕН. МІЯХА ДИКТАТОРОМ ВІДТЯГОІ ВІД БАРСЕЛЬОНИ ТЕРИТОРІІ.

Прем'єр червоної Іспанії Негрін іменував „Оборонця Мадриду, ген. Міяху диктатором території, яку національне військо, яке дійшло до моря, відтягло від Барсєльони. Таким чином червоної офіційно підтвердили перерву зв'язку між обома частинами червоної Іспанії. У своїй телеграмі прем'єр Негрін доручив ген. Міясі команду над всіми республіканськими військами з винятком тих, що стаціоновані у Каталонії, до часу, доки не буде безпосередньої комунікації між Каталонією та рештою Іспанії. Ген. Міясі підпорядкована теж вся цивільна локальна влада на тій території.

СВІТОВОЇ СЛАВИ АПАРАТ до ТРЕВАЛОЇ ОНДУЛЯЦІЇ

НАГОРОДЖЕНИЙ НА СВІТОВІЙ ВИСТАВІ В ПАРИЖІ

ПОДАЮ ДО ВІДОМА П. Т. КЛІЕНТЕЛІ

що вже надійшов замовлений апарат в Парижі апарат до тривалої ондуляції волосся. — Особливо приємною апарату є те, що можна його застосовувати з електр. струмом, і без струму. Вже по двох мінутах дії апарату волосся воззросло природної форми як таке і локни. Подібною теж, що підчас мого побуту в Парижі і Берліні, я як єдиний спеціаліст з сферою по-знайомився з найновішими приладами і способами тривалої ондуляції. — Порядки дуже безпечні.

ТЕОДОР КУТКОВСЬКИЙ

єдиний спеціаліст

у тривалій ондуляції

ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 14

ВЕЛИКА АМНЕСТІЯ У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Президент Бенеш підписав амністійний закон. Це найбільша амністія, яку колинебудь видали на терені Чехословаччини. Вона охоплює політичні проступки з винятком злочинів державної зради та шпionage. З амністії скористають головні судетські німці. Кажуть, що у хвилині появи цього амністійного закону 1906 судетських німців, що мають за собою судові присуди, вийдуть на волю. Під цю амністію підпадають також адміністраційні кари за політичні проступки.

Х. столітті нашої ери. Ви, як український „Шенгайст“ вмієте вглиблюватися у красу не-рваняної експресії минушини, розказуваної чи то то Гобіно чи українськими істориками і письменниками. Вас полюблює чар наукових творів Моліша. Вмієте захопитися глибоким змістом Родена у його вулканічній силі як і Торвальдсена у його класичнім спокою, не переочуючи водночас ніжної лірики Холодно-го крицевого слова „Мойсея“. Ви навчилися ці-нити і розуміти твори кисти і долота так, як ці-ните архітектоніку Іріс флорентини у влас-них Вашім городі.

Відаючи Ваші сили адміністраційній чь технічній діяльній праці наших наукових і го-сподарських установ вмієте зложити належну до-нь нашої науки і ідейним змаганням нашої національної економіки.

Вона — та Ваша і якраз така передуховле-на громадська праця не потребує від нас слов-ного признання.

Праця Ваша, далеко іще незакінчена, вже сьогодні проламає закони дочасного, бюфі-анчного нашого існування і внесе Ваше ім'я на сторінки історії нашого громадського жит-тя власним Вашим трудом.

Тож дозвольте без витрати зайвих слів щиро стиснути Вашу руку від співробітників „Сільського Господаря“ — установи, в якій Ви завдяки Вашим духовним нахилам природника наважались, віднайшовши себе.

—о—

Великий Театр	<div>Н и н і</div> <div>Х. Симфонічний Концерт Львівської Ф'юльгармонії</div> <div>Диригент: Ігнатій Ноймарк</div> <div>Солоїст: Шимон Гольдберг</div> <div>Твори: Брамсський, Бетовен, Гольдмарк, Мендельсон, Шуберт, Вебер.</div>	<div>Н и н і</div> <div>Год. 7:30</div> <div>веч.</div>
------------------	---	---

Роковини „Слова о полку Ігоря“.

Московский уряд готується до святкування 750-літнього ювілею „Слова о полку“, але не в Києві, а в Москві. Значить більшовики вважають „Слово“ твором „старо-руського“; отже московського письменства. 25. травня має відбутися у Москві святооче засідання представни-

ків письменників разом з представниками Академії Наук СРСР. Випади на цю тему виголосять у частинах червоної армії по фабриках, колхозах, школах і т. і. Уривки зі „Слова“ мають перекласти на мови національних республік.

(Офінор.)

Румуни заборонять назви Буковина і Басарабія.

Як сповідає чеська газета "Лідове Листи" міністр внутрішніх справ Румунії Калінеску опрацював новий закон про адміністративний розподіл Румунії, яку мають поділити на 7 країв. Буковина, Басарабія й Се-

міггород зникнуть з карти, навіть назви цих земель буде заборонено вживати. Новий розподіл буде тотожний з поділом Румунії на військові округи. Префекти будуть урядовцями міністерства внутрішніх справ.

НОВИНКИ.

—Кооп. «БАЗАР» у Львові, повідомляє чле-
нів, що товариші зворотні за 1937 р. можна під-
няти в крамниці при вул. Руській 3.

— Косметичний кабінет "DISTINCTION", Львів, Коперника 42 а, тел. 272-18. "DISTINCTION" дає всієї космет. поради, працює новочасними методами і препаратами. Для пань учительок і урядничок зніжка. Веде консьєріоновані косметичні курси під проводом д-ра Е. Дурделла та Чижиніра хемії. Поради також листовно. —10

— 17.50 передасть Львів на всі радіостанції Польщі словно-музичну авдицію укладу ред. Льва Лепкого „Великдень під старою церквою“, у якій візьмуть участь відомі вже з багатьох удатних виступів: жіночий квартал „Богема“ під упр. Вол. Балтаровича та мужеський хор „Евгена“. Авдиція відтворить нам увесь чар української гайки і традиційних великодніх забав — одного з найцінніших скарбів нашого фольклору. Нарешті весь цільк святочних авдицій з нагоди Великодня закінчить тогож дня в год. 18.10—18.20 гутірка ред. Анатолія Курдидика п. н. „Совіти — пекло дитини“, що дасть нам погляд на один з найякічніших злочинів сучасної червоної диктатури.

— Крукюк „Сільського Господаря“ в Яблоннім розвязав костопільський повітовий староста рішенням з дня 11-го ц. м. такого змісту: Starosta powiatowy kostopolski Nr. B 6/68 38.— Do Zarządu Koła Krajowego Gospodarczego Towarzystwa „Silskij Hospodar“ в Яблоннем, gm. Berezcze. — На podstawie art. 16 i 41 prawa o stowarzyszeniach z dn. 27. 11. 1932 r. (Dz. U. R. P, Nr. 94 poz. 808) w ślad za decyzją moją Nr. B 6/38 z dn. 18. III. 1938 r. w sprawie zawieszenia działalności Koła „Krajowego Gospodarczego Towarzystwa Silskij Hospodar в Яблоннем“ rozwiązuję to koło z przyczyn podanych в wymienionej decyzji z dn. 10. III. 1938 r., ponieważ stan istniejący в tamt. Kole nie uległ zmianom. — Od decyzji tej przysługuje право odwołania się за моїм pośrednictwem до Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego в Луцьку в terminie dni 14-tu, licząc od dnia następującego po jej doręczeniu. — Starosta powiatowy.

— Лиси, пелеринки, краватки з футер викопує і поручає Юліан Гаушевський, Львів, пл. Капітульна 3, І. телефон 254-46. Приймаю футра до переходу літом.

— Нововідкрита крамниця і робітня взуття:
Григорій Боднар, Станіславів, Собіського 38.

— Святочне печиво (сирник, непечений торт і мазурок) покаже п. Наталка Пилипчук на господарському показі „Нової Хати“, дня 19. ц. м. Показ відбудеться в кухні „Труду“, Ринок ч. 1. Початок год. 6.

— Нашь пьогорічний Великдень у радіо. Нашь пьогорічний нашь Великодній Свѣта приготувало Львівське Радіо програму, що придасть нашому величавому в традиції празникові Воскресення щє бльшє святости та врочистости. Ця програма охоплює собою цілий циклъ святочнихъ авдицій і починається вже в нашу Велику Пятницю 22. ц. м., коли в год. 14.05—14.55 почуємо з радіоантен львівської радіостанції Великодній Псалмъ — гордоші нашой церковної музики — у виконанні хору Волоської церкви у Львові під управою проф. Романа Прокоповича. Черговою після цього буде авдиція, що почнеться в год. 24. вночі з Великої Суботи на Свѣтау Недѣлю і передасть наше найвеличавіше богослуження — Воскресну Утрєну, теж з Волоської церкви. У Свѣтлий Понедѣлок 25. ц. м. будемо мати ще один концерт нашой церковної музики, на цей раз уже у виконанні хору „Сурми“ під упр. Омеляна Пляшкевича, що в год. 18.10—18.35 виконає воскресні пісні укладу нашихъ композиторів Бортиньського, Вербицького й Людкєвича. Тогож дня в год. 18.35—18.50, отже безпосередньо після концерту воскреснихъ піснь, почуємо літературний нарис м-ра Мирослава Семашинна про творчість Мих. Коцюбинського п. н. „Поет краси душі і природи“. У Свѣтлий Вівторок, 26. ц. м., з львівської радіостанції почуємо ще три авдиції. Це буде в год. 13.43—14.30 скрипковий концерт відомого музики-мистця Юрія Криха, що відіграє низку творів українськихъ гичужихъ композиторів. Потім в год. 17.15

Наймодніші матер'яли
жіночі і мужеські сукна
поручас у великім виборі

Дім Моди Львів
Мар'їнська
Площа
Новий Європейський Готель

— В Українській Науковій Асоціації у Празі відбулися 8. ц. м. загальні збори. До головної управи УНА вибрали: проф. К. Мацієвича, заступником голови — проф. А. Яковлева, секретарем — проф. Л. Грєбину. До Ревізійної Комісії вибрали: проф. Б. Мартоса, доц. д-ра В. Січинського та ген. В. Петрова. Склад Наукової Ради УНА: голова — проф. К. Мацієвич, голови відділів: гуманітарного — проф. А. Яковлів, права й суспільних наук — проф. М. Славинський, технічно-економічних наук — проф. В. Садовський, природничо-математичних наук — проф. С. Комарецький. Представники відділів: гуманітарного — проф. С. Сірополько, права й суспільних наук — доц. О. Бочковський, технічно-економічних наук — проф. М. Добризовський і природничо-математичних наук — проф. Б. Лисяський. На секретарів відділів вибрали: д-ра О. Іванова, ген. В. Петрова, проф. В. Лисяського і д-ра Е. Маліка. (С. Т.).

— Заборона оснувати т-во „Сокиа“ на
основанні руханково-спортивного т-ва „Сокиа“
у Бушковичах пов. Перемишль Астані
Львівського воєвідського уряду заборону за-
вати у своєму селі т-во „Сокиа“, бо — мовля-
ють існування могло би „запрокувати“ без-
спокоеві і публічному ладові. Перемишль
— пише далі воєвідський уряд —
вигля, що ініціаторами проєктованого т-ва
особи, ворожо наставлені до польської на-
родности. Одначе вони не виступають як чин-
овники, щоб не спричинити відмови рескрип-
тів. Крім того проєктоване т-во не має на меті
значного виховання молоді, лиш сіялоб зв'язи
між своїми членами до суспільно-правової
Цю заборону підписав д-р І. Бехметюк, за-
воєводи.

Великий успіх

принесе РЕКЛЯМА

на сторінках **Свят - Великоднього**

„Д І Л А

Малій гріш вкладений у ризну

оплатиться у 100%

Замовлення приймає Адміністрація.

ТІЛЬКИ ДО ДНЯ 20. IV. ц. р.

— Оживлена діяльність Т. Ш. Л. в Коломиї. В Коломиї відбувся зїзд членів "Луги вяржиста школы людовой" і 150 членів "Луги читальнень Т. Ш. Л. з коломиїського повіту. Зі звітів референтів виходить, що Т. Ш. Л. має 335 членів у Коломиї і 882 членів у коломиїського повіту. Експлізитор Т. Ш. Л. 2926 томів. Управа "Колта Т. Ш. Л." ховала у звітному році 12 півосель і дві ринки. В коломиїському повіті Т. Ш. Л. 19 будинків, касовий оборот у звітному дійшов до 19.050.06 зол., майно до 227.000. На зїзді делегати обговорили подорожні витрати на дальшій діяльності Т. Ш. Л. в Україні.

— Три нові костели будують наші зівським повіті, і так у селі Гачч костела вже зближається до кінця, а в Уляниці будова костелів уже з початку.

— До будови доріг підуть всі лісові бригади, які зложать у травні і в червні свої плани. Матуристи будуть працювати при напіврізці доріг на підтинках: Косів—Ворохта, Косів—Жабче, Жабче—Яблунка—Завий, Тісна—Луїне, Пилипець—Пилипецьщина, в центральній промисловій зоні лісу. Крім того будуть працювати при напіврізці доріг в роботах і корчуванні лісів.

— Перед об'єднанням усіх німців у Польщі. В найбільшому часі відбудеться в Тортоні збір німців з цілої Польщі. На цьому зборі прокламують об'єднання всіх німців у єдину організацію.

— До Берези Картуської приїхали Галькесберг, А. Шрайбер та М. Фішер, несли свою шкідливу діяльність у Варшаві фірмою „польське товариство морського шпорту“. Вони пропонували до міністерства митсау і торговлі документи на експорт цукорів до Голландських Індій і до Бразилії. Міністерство дозволило на привіз цукорів з інших країн. Тимчасом усі три співробітники вивезли цукорів ні до Індій ні до Бразилії, але до Англії, де приходили ладючки російською кількістю цукорів. Вислідом цієї операції виявилися і тому міністерство прийняло рішення справ наказало вислати їх до Берези Картуської за діяльність з порушення фінансово-господарських інтересів Польщі.

— Пошукавши за прадідом багату працю мають тепер парохіяни, зацікавлені справою свого парохіянина, зацікавлені справою свого парохіянина, зацікавлені справою свого парохіянина. Новий режим стимулює докази на громадян зрйського походження і відів. Члени б. австрійської націоналістичної партії мусять показати зв'язки своїх предків аж до 1800 року до прадідів і прабабунь. Тому зрйським громадянам, які мають зв'язки з австрійським народом, слід бути дуже уважними.

консисторія у Відні видала доручення, щоб усі парохіальні уряди не видавали витягів з метрик, але відписи цілих документів.

— Вже й Будьонний за решіткою. Кореспондент „Наше Фрає Пресе“ повідомляє з Москви, що за решіткою опинився вже третій з черги маршал, Будьонний. Ще донедавна він був однією з найпопулярніших осіб у СРСР. У школах діти співали навіть пісні про Будьонного, а преса постійно помішувала його фотографії. Тепер преса мовчить, а з вистав державних крамниць зникають портрети Будьонного. Він опинився за решіткою тому, що був найближчим приятелем арештованого марш. Єгорова.

— Конфіскація майна румунського міністра. Румунська преса пише, що на приказ слідчої алади сконфісковано майно б. міністра справедливості Ксенія, замішаного у велику аферу вивозу золота в Румунії. Ця афера обіймає щораз то ширші кола високопоставлених осіб у Бухаресті і в Румунії. У зв'язку з цією аферою застрілявся румунський дипломат Буздуган, син б. регента Румунії.

— Смерть найстаршого астронома. На днях помер у Римі найстарший італійський астроном 81-літній проф. Альфонсо ді Легге. Нестор італійських астрономів був довгий час професором університету в Болонії і в Римі, опісля 40 років директором королівської астрономічної обсерваторії на Капітолію. В 1922 р. перейшов на смертну пенсію. Проф. ді Легге залишив багато наукових праць.

— Нові станції летунської конторолі в ЧСР починають свою діяльність від 16. ц. м. у Будейовицях Чеських і Пільні. Комітети станцій в Будейовицях буде розташовано на цілі Чехи, а станції в Пільні буде контролювати більшу частину західної Чехії. Відкриття обох станцій припівнило останні політичні випадки.

— Новий демпінг совітського дерева. В останньому часі СРСР почав оферувати дерево на три фунти дешевше від найнижчої оферти Фінляндії. Фінляндські експортери переконані, що СРСР хоче довести до хаосу цін на міжнародному ринку, щоб викликати нову господарську кризу з багатьох держав зах. Європи і влещити собі таким чином комуністичну діяльність. Як відомо дерево є головним експортом Фінляндії і джерелом її багатства. Тому власники лісів, тараків та експортерів рішили проголосити страйк і стримати вивіз дерева аж до хвилини, доки не вичерпаються запаси совітського дерева. Фінляндія переконана, що це єдиний спосіб рятунку деревного ринку перед катастрофою.

— Дарунок канц. Гітлерові. Бурмістр Відня Іна. Нойбахер доручив опрацювати ілюстрований твір п. н. „Национал-соціалістична революція у Відні“ з описом подій від 12. березня ц. р. до 10. квітня ц. р. Цей твір передадуть канц. Гітлерові та його співробітникам у спеціальній справі.

— Два пропагандивні поїзди з Німеччини від'їхали в останніх 11-ох днях цілу Австрію, щоб показати останні технічні здобутки Німеччини. Оба поїзди переїхали 2.200 км., улали 20 місцевих вистав, 28 відчитів і 66 фільмів вистав. Крім того видали 15.000 пропагандивних друків, 97.000 рекламних оголошень і 65.000 портретів канц. Гітлера. Виставу і фільми оглянуло 210.000 осіб.

— Переполох у Перу від землетрусів. Місцеві Акіопі в Перу переслідувані сильний землетрус в останніх 35-ох днях і заповнів багато шкоди. Кілька десятків будинків знищених, у великій потворилися великі шілини, довжини 20 метрів, глибини 7 метрів. 3.000 перестрашених мешканців таборує на полях під голим небом. Жерта у людях не було.

— Новий світовий рекорд намагаються здобути чотири італійські летуни під проводом Іна. Альберіні на трасі Лондон—Капштадт. Цю трасу перелетів англійський летун Клята. з п. з п. Кербі в п'ятьох днях, 17-ох годинах і 20 хв. Італійські летуни вистартували з Лондону на двомоторовім літаку в понеділок 16. ц. м.

— Працівники фірми Бата фундуєть літак. 2. п. м. на інформаційних сходинах фірми Бата в Хеліку прийняли рішення утворити для армії літак. Працівники поставили оподаткувати себе на ту ціл із тижневих зарплат і переказати свій дарунок у румунський фонд в дні народнього свята 11. липня. Переказ відбудеться в Хеліку. У тому ж році крім працівників фабрики взір-форм Бата.

ВІДУКИ ДНЯ.

Україна темп-о-о!

Мій приятель після кожного метчу України приходить у понеділок до редакції понурий, захрилий і недобрый як шандар.

— А най то шлик трафити! Чоловік стягається з останнього на білет, викричністься, а наші „україністи“ рухаються на грици як мухи в меді. Вже останній раз я на метчу України! Нема дурних!

У вівторок його гнів уже дещо потасав, але все ще „цабанів“ нашим грачам:

— А то караванярі! Ім волами орати, а не мяча грати! Ого! Вже мене не побачать!

В середу вже трохи слабше:

— Алеж ця поміч — чиста неміч! Бійтеся Бога, таж то оферми скінчені! Скільки мене до ровля коштує ця поміч! Щастя моє, що вже більше її не побачу!

В четвер спутив ще більше з тону і вже ласкавішим голосом:

— А на Босого, то можна числити, як на чотири тузи. Тільки задля його одного варга ходити на метчі...

В п'ятницю переглядав часописи, де, коли і з ким грає Україна, але даліше божився, що вже більше не піде на метчі.

В суботу кажу до нього:

— Підемо завтра, „Україна“ грає з мадарським „Будафоком“. Цеж міжнародний метчі!

— Боже борони! — затріпав руками — таж „Україна“ нахапає, як бідний у торбу!

А в неділю зустрів я мого приятеля, як стояв у довгому хвості перед касою на цей метчі. Трохи засоромився, я почав зміюся про погоду і вивів його з клопоту. З тяжким трудом ми діпхалися на трибуну — і приятель відразу замчав хвилюватися:

— Щоб хоч виставили добрий склад. А то один дискваліфікований, другому наречена не дозволяє грати, третьому жана вродила на сам метчі дитину, кому тут є грати!?

На грици вбігла мадарська одиницятка. Так і видно, що це — екстра-класа!

— Ельєн! Ельєн! Ельєн!

Як уже ми докладно приглянулися мадарам, вбігли наші червоно-чорні. Мій приятель аж встав, але зараз сів, блідий і недобрый.

— Ого! Пропали наші! Нема ні Магіна ні Скреготи! — стоїє з розпукою.

— Але зате є Скоєнь! — потішаю його.

— Один Скоєнь через одинацять мадарів не перескочить.

Зачалася гра. На щастя дощик дещо охолдів мого приятеля, що дезертував кожним „максом“ і взагалі кепським загравним червоно-чорних. То блідне, то червоне, то синє. Ця гра відбивалася на його обличчі як у дзеркалі. Часто-густо напружену тишу і запертий віддих тисячів глядачів переривав розпучаний голос мого приятеля:

— „Україна“ — темп-о-о!

Коли мадарі стрілили перш ворота, мій приятель встав і хотів відійти з грици. На силу я його задержав.

Нарешті — гураганним торнадом несеться тріюмфальне:

— Є-є-є-є-є-є!

Перш ворота України.

Мій приятель як не той став. Ватив ногами, аж дошки тріщали, лупив руками і верещав як індіанці з племені сіюксів підчас атаки на вігвами команців.

На силу я його заспокоїв. При других воротах України мій приятель став сам сіюксом і так махав руками, що оскальчував якусь панку з капелюха. Немаю енергії вложити я, щоб привести до притомності приятеля, який хотів бігти цілувати „Валерку“.

— Але дали їм гуляшу! — віскав на радість.

З грици вийшов останній. Чекав терпеливо, аж „україністи“ вийдуть з шатні і тоді кожного поклапав по плечах.

У найближчий понеділок мій приятель прийшов до редакції щоправда зовсім захрилий, але повний національної гордості.

— З ким „Україна“ грає на другу неділю? — запитав з порога.

— Все одно з ким! — відповів я. — Одного боюся, щоб „Україна“, захоплена своїми успіхами з „Будафоком“ не втратила два пункти з Р. К. С-ом.

— Ніколи! — закричав — „Україна“ вийшла як переможець на міжнародний форум копаного мяча!..

Спортманник.

П. С. Спортивний Львів гуде від невідомої перемоги „України“ з „Будафоком“. Доказом цього три аматорські рецензії і п'ять фейлетонів, які на другий день з'явилися в редакційній скриньці. Не знаю, яка буде доля рецензій, я вибрав один з фейлетонів. Ренгу з'являю до чергових змагань „України“ з заграничними друзями наші.

Галактіон Чіпка.

Останні вісти.

ПАПА ІДЕ ДО КАСТЕЛЬ ГАНДОЛЬФО.

З ватиканських кол надійшла вістка, що зараз по Великодніх Святках папа вийде до своєї літньої резиденції, Кастель дель Гандольфо. Причина такого вчасного візиту та, що минулого року гірський воздух у Кастель Гандольфо дуже корисно вплинув на здоров'я папи.

ФРАНЦУСЬКЕ ВІЙСЬКО ВВІЙШЛО НА ТЕРИТОРІЮ МАНДЖУРІЇ.

Відділи шангайського французького гарнізону ввійшли в неділю, 17-го ц. м. на манджурську територію. Командант французького гарнізону у відповідь на протести заявив, що зробив це з наказу команди французького гарнізону в Тієнціні. Вечором манджурська влада навізала з французькою командою переговори і дійшло до порозуміння, наслідком якого французьке військо має покинути Манджуку.

Дописи.

ЗБІСНІВЩИНА.

Сервіри в повіті Зборів щитом не замітні від їхніх сіл: село тихе, спокійне, заболочене весняним болотом, дрімля собі спокійно. Та це тільки назовні так з'являється. Бо поправді, то в наших сілах життя кипить. Господарі йдуть у поле орати. Весня почалося цього року 22. березня і ошпану була дуже гарна. Та 29. березня упав сніг і лежав три дні. Він перервав був весняні роботи на кілька днів. Далі і квітня був тут сильний буревій з дощем і поробив багато шкоди: перевернув дві стодолі, мігся підстартити соломі, мігся на парцалі, поклав багато дерев і т. п. На квітень розосвітає полі праці а наших товариств (це житиме темлом). Наділяю відшукати загальні збори читальні „Прогресу“. Вибрано покій андія: Головою обрано Івана Шабана с. Ізмі. Новий андія прагне досить добре Передавати старості, щоб відбудувалися читальні сходни. Аматори з театрального гурту прагують до представлення: „Павло та Лиза“.

НОВИНА

Безконкурентний

ОЛІЙКИ

ДО ПЕЧИВА

коо. „П Л А С Т“

ШАХИ.

Минулого тижня почався індивідуальний турнір за містечко Львова. У цьому турнірі, крім найкращих шахістів Львова, бере участь двоє українців: Шевчик і Романюшин, які досі не програли ще жодній партії. Веде Шевчик 7½ т. 2) Шевчик 6 т., 3) Романюшин 3 т. (на три гри). Вище згадані гравці повторення успіху а Попеля, колишнього мистця Львова.

В турнірі Молодої Громади веде без амін Романюшини з 3½ т.

З друкарні Вид. Спілки Д...